

رویکرد میان رشته ای جهانگردی پایدار

نادر شهامت^۱

چکیده

ابتکار جهانی درباره توسعه پایدار ۲ (۱۹۸۷) یک گفتمان در حال رشد در زمینه جهانگردی پایدار را به وجود آورده است. این پارادایم عالم گیر توسعه تلاش دارد تا نظام های بوم شناختی، اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی را به یکدیگر متصل و مرتبط سازد، به گونه ای که رفاه نسل های فعلی و آتی را تضمین نماید. (به اموال و همکاران، ۱۹۹۶، هولدن، ۲۰۰۰، برنامه زیست محیطی سازمان ملل متحد، ۲۰۰۳) پارادایم پایداری فراگیر نیز بین رشته ای است و مستلزم طیفی از مهارت ها، شناخت و ابزار است. طراحی و برنامه ریزی برای جهانگردی پایدار، همانگونه که نشان داده می شود نیازمند موارد زیر است: ۱) درک و فهم نظری درباره مسائل و موضوعات محلی و جهانی پایدار توسعه ۲) دانش فنی به منظور توسعه و کاربست ابزارهایی برای برنامه ریزی و توسعه پایدار، و ۳) دانش عملی برای اتخاذ تصمیمات آگاهانه درباره معاملات تجاری و جذب جهانگردان که نیازمند آن است که فایده فردی، اجتماعی و بوم شناختی (از طریق اقدامات مربوط به جهانگردی پایدار) به دست آید. از آن جا که موضوعات مربوط به پایداری (توسعه و جهانگردی) به مسائلی شتابان و تأثیر گذار در قرن بیست و یکم تبدیل می شود، توسعه واحدهای درسی جهانگردی چند رشته ای یا میان رشته ای و برنامه های اعطای درجه تحصیلی، حتی از اهمیت بیشتری برخوردار گردیده است. چنین مطالعات میان رشته ای متضمن توسعه روابط نزدیک و تنگاتنگ بین کارکردهای مختلف و فعالیت های متنوع (از قبیل بازاریابی، حسابداری، مدیریت عملیات، امور بودجه ریزی) و بین رشته های گوناگون از قبیل جغرافیا، روانشناسی، جامعه شناسی، مردم شناسی، مدیریت، معماری و برنامه ریزی است. (جعفری و ریچیه، ۱۹۸۱، لیپر، ۲۰۰۰، کلاسی، ۱۹۹۳)

واژه های کلیدی: میان رشته ای، توسعه پایدار، جهانگردی

^۱ - عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مرودشت، گروه علوم تربیتی، مرودشت، ایران؛

nader.shahamat64@gmail.com

2-WCED